

FULL DE RUTA CAP A LA INDEPENDÈNCIA

El full de ruta es materialitza en dos grans eixos que es retroalimenten i que han d'avançar conjuntament si volem l'èxit del nostre projecte polític: (1) full de ruta cap a la ruptura amb l'Estat espanyol (Independència) i (2) full de ruta per a un procés constituent (Socialisme). La interacció entre ambdós processos han de servir per, d'una banda, radicalitzar els posicionaments del moviment independentista actual tant a nivell social com territorial i, de l'altra, aprofundir en la necessitat de construir sobirania que omplin de contingut la independència.

Aquest proper mig any es configura com un camí en que els sectors de la dreta i l'esquerra, siguin sobiranistes o regeneracionistes, volen que circulin per dues vies paral·leles, amb ritmes i especificitats propis, però que per a la nostra proposta política acaben en el mateix punt: la ruptura amb l'Estat espanyol i l'inici d'un procés constituent de sobirania populars.

Perquè això sigui possible és prioritari assegurar, promoure i aprofundir en les mobilitzacions dels últims anys, que, alhora, operen com a garantia que el procés de ruptura sigui irreversible i no es tanqui en un acord entre les elits.

Enmig de tot aquest context, i sabent que el procés d'Assemblees Obertes té com a objectiu la vertebració d'una candidatura per les properes eleccions autonòmiques del 27 de setembre, cal tenir en compte el potencial que ofereixen les eleccions municipals. Aquestes eleccions, que se celebraran el proper 24 de maig, també tindran un caràcter de plebiscit múltiple:

- En primer lloc perquè seran les primeres eleccions des del 9N en les que els ciutadans podran expressar de manera clara la seva voluntat de ruptura amb l'Estat i de construcció d'una República Catalana Independent
- En segon lloc perquè permetran expressar-se a la majoria social que està en contra de les retallades i privatitzacions
- i, finalment, perquè seran la primera oportunitat per a fer fora a tots aquells corruptes que ocupen càrrecs públics a les nostres administracions.

En aquesta conjuntura és més important que mai que, l'espai que estem articulant, tingui una visualització conjunta i pugui presentar-se davant de les classes populars i el conjunt de la població com a eina per a començar i consolidar aquest procés de transformació i ruptura que estem protagonitzant.

Full de ruta cap a la ruptura amb l'Estat espanyol

Abans de la celebració d'eleccions anticipades

1. DENÚNCIA DE LA DILACIÓ DE LES ELECCIONS. No hi ha motiu real que respongui a les urgències nacionals i socials per tal de postergar fins al setembre les eleccions al Parlament de Catalunya. Només interessos de partit han conduït a aquesta dilació.
2. ELECCIONS MUNICIPALS PLEBISCITÀIRES I CONSTITUENTS. Davant la dilació de les eleccions al Parlament de Catalunya, les eleccions municipals adquireixen un caràcter de plebiscit múltiple en clau nacional, social i democràtica. Socialitzar que les eleccions tinguin un caràcter plebiscitari i constituent, perquè els passos que es facin en el procés de ruptura prefiguraran la forma i els continguts de la futura República catalana.
3. ÉS IMPRESCINDIBLE, DES D'ARA, IMPULSAR MESURES D'URGÈNCIA SOCIAL. La legislatura només deixa marge per gestionar urgències. És difícil de creure que en els 8 mesos que queden de legislatura es construeixin les estructures d'estat que no s'han construït en els dos anys anteriors de legislatura. Per tant cal defensar des d'ara, que els Pressupostos d'enguany incloguin:
 - a. la prioritització de la cobertura de les necessitats socials per sobre del pagament del deute i dels seus interessos
 - b. l'impuls de la renda mínima universal
 - c. revertir les privatitzacions; revertir les retallades dels darrers anys;

De cara a les eleccions al Parlament de Catalunya

1. NO A LA LLISTA UNITÀRIA. Rebutjar la proposta de llista unitària, perquè aquesta aposta amaga i dilueix la diversitat de projectes polítics i ideològics presents en l'escenari polític nacional, i, sobretot, perquè escatima debatre sobre el model econòmic i social. Aquesta llista és contrària als interessos de la majoria treballadora del país. A més, no ens refiem del contingut independentista de la proposta d'Artur Mas
2. SOBRE LA MARCA COMUNA. Defensar que les eleccions tinguin un caràcter plebiscitari no implica necessàriament que les opcions favorables al "sí a la independència" es presentin a les eleccions amb alguna marca comuna. Allò fonamental és un compromís programàtic i polític inequívoc amb la independència i amb el final de l'austeritat. En aquest sentit, si calgués una marca comuna caldria que aquesta fos el més explícita possible: per exemple; NOM DE LA CANDIDATURA – INDEPENDÈNCIA SÍ. L'objectiu seria assegurar que el resultat de les eleccions es llegeixi en clau referendària sobre la independència i, sobre aquest assumpte, enviar un missatge clar a la comunitat internacional.
3. DECLARACIÓ UNILATERAL D'INDEPENDÈNCIA. Assolir el compromís de totes les llistes electorals a favor de la independència així com de desenvolupar i prendre les decisions necessàries per avançar cap a la ruptura amb l'Estat espanyol. Una ruptura que s'hauria de materialitzar en una Declaració Unilateral d'Independència (DUI).

4. INDEPENDÈNCIA UNA OPORTUNITAT I UN OBJECTIU PER A LA CLASSES POPULARS. És imprescindible lligar el procés d'autodeterminació amb la millora de les condicions de vida de les classes populars. Per això, és obligatori i necessari, l'endemà de les eleccions, d'una banda, aprovar i aplicar un programa d'emergència social que reverteixi les conseqüències d'un lustre de retallades socials i, de l'altra, fixar les bases estructurals que permetin en el futur bastir un sistema de serveis públics que garanteixin el dret de les persones al treball, l'habitatge, l'educació, la sanitat i l'atenció a la dependència.

Després de les eleccions

Accions per desenvolupar en un període d'entre sis i nou mesos

1. IMPULSAR UN GOVERN DE RUPTURA NACIONAL, SOCIAL I DEMOCRÀTICA. La ruptura amb l'estat espanyol només serà possible sobre la base d'un programa que asseguri el suport d'amplis sectors de la classe treballadora i les classes populars. Això només serà possible amb un govern de ruptura nacional, social i democràtica basat en els següents punts: (1) dur a terme la Declaració Unilateral d'Independència (DUI); (2) impulsar un programa d'emergència social que prioritzi l'aturada dels desnonaments, dels acomiadaments i de les retallades i les privatitzacions per sobre del pagament del deute; gestió pública de tot l'ensenyament, la sanitat, justícia, obra pública i que impulsi la renda bàsica; (3) impulsar un procés de desconexió nacional i popular amb l'estat espanyol i la Unió Europea sobre la base de la suspensió de l'aplicació de tota la legislació estatal i de la Unió Europea lesiva per les classes populars; (4) articular un programa per garantir que el procés tingui un caràcter autoorganitzat i popular. El reconeixement internacional. Si la Generalitat assumís aquestes mesures de desobediència, actuaria com un contrapoder a l'Estat espanyol i als mercats, i per tant, es configuraria un escenari de dualitat de poders. En aquesta tesitura, la candidatura resultant del procés "Per la ruptura" no podria adoptar una posició de neutralitat.
2. FORMAREM I IMPULSAREM DE LES MAJORIES PARLAMENTÀRIES NECESSÀRIES PER A L'IMPULS DEL PROCÉS INDEPENDENTISTA I EL PROCÉS DE CANVI SOCIO-ECONÒMIC. Amb independència de qualsevol altra circumstància, i sempre que sigui necessari, la candidatura resultant del procés "Per la ruptura" garantirà les majories necessàries al Parlament per executar els punts del present full de ruta: DUI; processos de desconexió, procés constituent, programa d'emergència social, etc.
3. PROCLAMACIÓ INDEPENDÈNCIA. La primera acció del nou Parlament serà la proclamació d'una Declaració Unilateral de Independència.
4. IMPULSAR UNA INICIATIVA POPULAR SOBRE QÜESTIONS D'URGÈNCIA SOCIAL. L'objectiu és dur a terme una campanya al carrer, que mobilitzi i articuli un ampli suport social a mesures d'urgència social només realitzables sobre la base d'actes de sobirania. Aquesta iniciativa es podria realitzar sobre la base d'una recollida de signatures, que permeti enfortir la dinàmica de mobilització al carrer, i fer emergir lideratges col·lectius que permetin reforçar la indissociabilitat entre lluita social i lluita nacional. La Iniciativa Popular es podria impulsar alhora i coordinadament al País Valencià i a les Illes Balears i Pitiüses, basant-se en 5 punts o reivindicacions comunes:
 - a. moratòria de desnonaments
 - b. renda mínima garantida

- c. (acomiadaments)
 - d. (dependència)
 - e. (energia)
5. Amb el mateix objectiu caldria també **IMPULSAR CONSULTES POPULARS SOBRE QÜESTIONS CLAU EN LA PROPERA LEGISLATURA**, com la prioritització de la cobertura de necessitats socials per sobre del pagament del deute, o per revertir les privatitzacions.
6. **DESCONNEXIÓ NACIONAL I POPULAR**. Aquest procés s'articula, com a mínim, a partir d'aquestes premisses:
- a. Començar la desconexió institucional amb l'Estat espanyol, que implica, per exemple, desobeir (1) el topall de dèficit; (2) la llei Wert; (3) la llei de reforma de les administracions públiques; (4) la reforma laboral (5) la reforma de les pensions; (6) la congelació de l'impost sobre els comptes bancaris; o (7) la invalidació de la llei catalana de comerç; (8) la llei mordassa i tot l'arsenal legislatiu contra les llibertats.
 - b. Crear les estructures de la hisenda pública catalana i iniciar una campanya institucional i popular per conscienciar la població que els tributs s'han de pagar a la hisenda de Catalunya;
 - c. Constituir una caixa de resistència alimentada amb les aportacions de tots els agents polítics, econòmics, socials i particulars que ho desitgin;
7. **DESENVOLUPAR I OMLIR DE CONTINGUT LA SOBIRANIA**: per garantir el treball conscient cap a la independència el nostre programa, el programa popular, ha de desenvolupar els majors àmbits de sobirania possible i alhora garantir el control popular dels mateixos. En moments de destrucció d'ocupació cal plantejar una alternativa de sobirania productiva per capgirar l'economia especulativa actual. Cal expandir els espais de sobirania alimentària i energètica.
8. **ACCIÓ INTERNACIONAL**. Adoptar accions per assolir el reconeixement internacional. Això implica obrir aquest objectiu més enllà dels països de l'àmbit d'aliances de la UE i l'OTAN. D'aquesta manera, emergeixen com a àrees prioritàries Sud-Amèrica i la que inclou els països englobats en l'acrònim BRICS: Brasil, Rússia, Índia, Xina i Sud-Àfrica. A part del reconeixement del procés d'autodeterminació, l'acció internacional ha de perseguir també assolir el finançament necessari per garantir "el funcionament del país" entre les eleccions plebiscitàries-constituents i la proclamació de la independència.
9. **NEGOCIACIÓ AMB L'ESTAT ESPANYOL**. Superats tots aquests passos, s'obrirà un procés de negociació amb l'Estat espanyol per acordar qüestions relatives, per exemple, al deute públic; funcionaris de l'administració espanyola; o delimitació de fronteres. Si no hi ha acord i l'Estat espanyol no reconeix la República catalana, els mecanismes d'unilateralitat seguiran funcionant per forçar l'Estat a negociar.

Full de ruta per a un procés constituent

El procés constituent, que es farà al marge de la legalitat espanyola, s'enceta l'endemà de les "eleccions autonòmiques" i té un primer acte (important) en les eleccions municipals del 24 de maig de 2015, que, d'entrada, són claus per començar a capgirar l'hegemonia dins del bloc sobiranista, en el sentit de redreçar-lo cap a l'esquerra.

Els càrrecs electes municipals són els representants polítics més propers a la gent. Una de les claus del procés constituent que defensem és l'arrelament al territori, exactament el contrari de com es va gestar el procés constituent espanyol del final del franquisme.

Des d'aquesta perspectiva, s'ha d'articular una nova legalitat i legitimitat popular a partir del poder local i dels representants electes locals, juntament amb representants dels moviments socials, sindical i veïnal, tot obrint un autèntic debat massiu i de base, amb l'objectiu de situar les coordenades polítiques de la futura nova República Catalana en favor de la majoria social

Des de la base local, el procés constituent s'articularà de la manera següent:

1. L'ASSEMBLEA CONSTITUENT. Arran de les eleccions locals, es crearà una nova "institucionalitat" articulada a partir del poder local municipal juntament amb representants dels organismes de base populars. El seu objectiu, és redactar la Constitució de la República Catalana.
 2. TASCA DE LA NOVA INSTITUCIONALITAT. La nova "institucionalitat" organitzarà el procés constituent a partir d'Assemblees Comarcals juntament amb representants dels organismes de base populars que incloguin tots els càrrecs electes de totes les comarques.
 3. PAPER DELS CÀRRECS ELECTES. Els càrrecs electes i representants dels organismes de base escolliran els representants a l'Assemblea Constituent i seran els responsables de fer baixar i pujar els debats constituents pertinents d'acord amb el calendari i els temes que s'estableixin en el full de ruta compartit amb les altres organitzacions.
 4. PARTICIPACIÓ DE LA POBLACIÓ. Des del municipi, la població participarà activament en els debats de la ponència constitucional i el moviment popular operarà com a garantia perquè ni les estructures de partit ni tampoc els interessos oligàrquics frenin la potencialitat de ruptura del procés constituent.
 5. PAÏSOS CATALANS. El procés constituent integrarà representants d'altres territoris dels Països Catalans.
- DINAMITZACIÓ DEL PROCÉS CONSTITUENT.** Articular una xarxa de suport a la ruptura que també desenvoluparà funcions de dinamització del procés.

CAP A LA CONSTRUCCIÓ DELS PAÏSOS CATALANS

La construcció i l'articulació dels Països Catalans passa per impulsar i consolidar dinàmiques polítiques, socioeconòmiques, culturals a nivell nacional. També passa per desfer els obstacles que la Constitució Espanyola de 1978 va definir en contra dels Països Catalans, i per evitar que se'n puguin generar de nous amb els processos polítics i institucionals dels propers temps. Cal impulsar les següents línies de treball:

1. Generar institucions d'àmbit nacional: cal impulsar la vertebració dels Països Catalans a partir de l'impuls i l'articulació de tot tipus d'institucions, des de l'àmbit socio-econòmic, laboral i professional, fins a l'àmbit cultural i científic, passant per moviments socials i populars i per les institucions de tipus polític, en els àmbits municipal, territorial i nacional.
2. Impulsar un desplegament de candidatures municipalistes a nivell de Països Catalans que recullin els plantejaments de la unitat popular i que estiguin d'acord amb l'articulació d'una Assemblea Municipalista dels Països Catalans que impulsi dinàmiques nacionals en els àmbits socio-econòmic, cultural i polític.
3. Impulsar un moviment d'àmbit nacional que respongui a les principals urgències socials (veure més amunt)
4. Incloure a la proclamació d'independència de Catalunya l'objectiu d'articular el conjunt dels Països Catalans. El procés constituent també l'ha d'incloure, per exemple, com ho preveia l'Estatut de Núria del 1931, que operava al territori del Principat, però que restava obert a aquells territoris que ho demanessin sempre que ho aprovés una part significativa dels seus representants polítics.

ANNEX. ESTUDIS A DESENVOLUPAR

1. Estudi sobre les vies cap a la ruptura i les respectives possibilitats de reconeixement internacional.
2. Estudi sobre les mesures socials d'emergència que s'haurien d'aplicar després de les eleccions.
3. Estudi i proposta sobre el procés de redacció participativa de la nova constitució.
